

РЕШЕНИЕ

№ 1193

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Станимира Иванова

Членове: Райна Мартинова
Петър Милев

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Станимира Иванова Въззивно гражданско дело № 20231100500149 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 11727/26.10.2022г. по гр.д. № 31649 по описа за 2022г. на Софийски районен съд, 70-ти състав ЗАД „Д.Б.:Ж. и З.” АД, ЕИК **** е осъдено да заплати на Т. Н. К., ЕГН ***** по предявен частичен иск по чл. 432, ал.1 вр. с чл. 380 от КЗ сумата от 4065,78лв., ведно със законната лихва от 13.06.2022г. до изплащането ѝ, представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди – увреждане по лек автомобил „Ауди” модел „А6”, рег. № СВ **** КМ в резултат на ПТП, настъпило на 04.10.2021г. в гр. София,; на основание на чл. 78, ал.1 от ГПК сумата от 1032,63лв., представляващи съдебни разноски.

Срещу така постановено решение е депозирана въззивна жалба вх.№ 252297/18.11.2022г. по регистъра на СРС от ответника по исковите - ЗАД „Д.Б.:Ж. и З.” АД, ЕИК **** в частта, с която е исковите са уважени за сумата от 3109,21лв. Изложило е съображения, че решението в тази част е неправилно, постановено при нарушение на съдопроизводствени правила и на материалния закон. Посочило е, че размер, който следвало да доплати неправилно било прието от СРС че е 4065,78лв. Към дата на ПТП

автомобилът бил 21 години в експлоатация, имало значителна степен на овехтяване, не подлежал на гаранционно обслужване, нецелесъобразно било частите, необходими за ремонта да бъдат оригинални. Вещото лице посочило, че ползването на алтернативни части не би оказало влияние върху външен вид и сигурността на автомобила, няма документ, доказващ извършването на ремонт. Стойността на ремонта по Методиката към Наредба № 24/2006г било установено че е в размер на 1983,23лв. и тази била релевантната стойност, от която следвало да се приспадат платените от застрахователя суми. Методиката определяло минималното обезщетение което следва да се плати, ако не са представени доказателства за извършен ремонт, какъвто бил случая. В хода на образуваното дело бил платил 998,28лв. от които 956,57лв. главница и 41,71лв. лихва за забава на плащането ѝ от 13.06.2022г. до 16.11.2022г. Преди образуването на делото бил платил главница от 1026,66лв. Претендираше е разноски.

Въззиваемият-ищец Т. Н. К., ЕГН ***** е оспорил жалбата. Посочил е, че решението на СРС в тази част било правилно. Заключение по авто-техническата експертиза установявало че пазарна цена на ремонта е 5092,44лв., след приспадане на платената извънсъдебно сума от 1026,66лв. то оставащата неплатена сума била в размер на присъдената му сума. Методиката по Наредбата не посочвала релевантна стойност, защото такава била действителната стойност на ремонта. Претендирал е разноски. Оспорило е поради прекомерност претенцията на въззивника за разноски.

Съдът, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с искова молба вх.№ 120523/13.06.2023г. по регистъра на СРС от **Т. Н. К.,** ЕГН ***** **срещу** **ЗАД „Д.Б.:Ж. и З.” АД,** ЕИК **** с която е поискало от съда да осъди ответника на основание на **чл. 432 от КЗ (в сила от 01.01.2016г.)** и **чл. 86 от ЗЗД** сумата от **4065,78лв. – частичен иск, целият за 4243,34лв.,** ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до изплащането ѝ, представляващи обезщетение за претърпени от ищеца **имуществени** вреди – увреждане на собствения му автомобил автомобил „Ауди” модел „А6”, рег. № СВ **** КМ в резултат на ПТП, настъпило на 04.10.2021г. в гр. София от виновно противоправно поведение на водач на автомобил „Пежо 307”, рег. №

****, застрахован към него момент по застраховка „Гражданска отговорност при ЗАД „Д.Б.:Ж. и З.” АД. Навел е твърдения, че на 04.10.2021г. в гр. София на бул. „Христофор Колумб” управлявал собствения си автомобил Ауди А6”, преминал на зелен сигнал през кръстовището с бул. „Проф. Цветан Лазаров”, а водач на „Пежо” на това кръстовище навлязъл в него на червен сигнал и реализирал ПТП при което увредил собствения на ищеца автомобил. Уврежданията довели до невъзможност на автомобила „Ауди” да се придвижва, бил репатриран с „Пътна помощ”, за което платил 60лв., установяването на вредите изисквало по настояване на ответника разглобяване на автомобила, за което платил 210лв. Вредите по автомобила били установени с опис на застрахователя : предна броня, преден ляв калник, ляв фар, лайсна хром под ляв фар, капаче фароумивател ляво, предна решетка, ляв фар за мъгла, преден десен калник, лява пръскалка фар, ляв клаксон, ляв държач на предна броня, основа на предна броня, казанче чистачки + 2 бр. помпи, ляв държач въздухозаборник, държач интеркулер, чело ляв рог, ляв рог, капак ангренаж, тръба ляв интеркулер, ляв носач предна броня, рамка радиатори, воден радиатор и ляв въздуховод радиатор. Застрахователят му платил общо 1026,66лв., от които като се приспаднали разходи за репатриране и за разглобяване оставали за ремонт 756,66лв., което не било размер на стойността на разходите и частите за ремонта на автомобила. Претендирал е разноски.

Ответникът ЗАД „Д.Б.:Ж. и З.” АД, ЕИК **** в предоставения му срок е оспорил исквете. Навело е твърдения, че действително към момента на ПТП бил обвързан от валидно застрахователно правоотношение с водача на Пежо”, че платил на ищеца за обезщетение на вредите от ПТП сумата от 1026,66лв. така определеният размер бил справедлив и достатъчен за да се ремонтира автомобила „Ауди”. Този автомобил бил експлоатиран 21 години преди ПТП, не подлежал на гаранционно обслужване, нямало данни да е бил ремонтиран и приложима била Методиката към Наредба № 24/2006г. за определяне на размера на обезщетението. След ПТП Ауди можел да се движи и нямало основание да бъде ползвана Пътна помощ. Допълнителния оглед можело да се анправи и без да се разоборудва автомобила и нямало нужда от плащане на сумата от 210лв. за същото Ако се приемело, че стойност на ремонт е 5000лв., то имало тотална щета Претендираше е разноски.

По делото са приети неоспорени от страните свидетелство за регистрация,

Протокол за ПТП № 1818567/04.10.2021г., съгласно които на 04.10.2021г. е настъпило ПТП при което водач на Пежо рег. № СО **** навлязъл в кръстовище на червен сигнал и реализирал удар с автомобил Ауди аб, рег. № СВ **** КМ, собственост на Т. Н. К., движещ се в кръстовището на зелен сигнал.

Приети са книжа от застрахователна щета № 0801-005859/2021-01, съгласно които на 06.10.2021г. ищецът е поискал от ответника да му заплати обезщетение за вреди от ПТП от 04.10.2021г., на 07.10.2021г. и на 14.10.2021г. е извършен оглед на автомобила „Ауди А6“ от ответника, констатирани са вреди по предна броня, преден ляв калник, ляв фар, лайдна хром под ляв фар, капаче фароумивател ляво, предна решетка, ляв фар за мъгла, преден десен калник,, лява пръскалка фар, ляв клаксон, ляв държач на предна броня, основа на предна броня, казанче чистачки + 2 бр. помпи, ляв държач въздухозаборник, държач интеркулер, чело ляв рог, ляв рог, капак ангренаж, тръба ляв интеркулер, ляв носач предна броня, рамка радиатори, воден радиатор и ляв въздуховод радиатор

Приета е фактура от 04.10.2021г. и от 13.10.2021г. с касови бонове, съгласно които ищецът е платил 60лв. на 04.10.2021г. и 210лв. на 13.10.2021г. съответно за репатриране на Ауди а 6, рег. № СВ ****КМ и за разоборудване във връзка с допълнителен оглед.

С прието заключение по авто-техническата експертиза вещото лице след запознаване с документи по делото е посочило, че автомобилът Ауди аб при проверка по рама е произведен на 31.08.2000г., първата му регистрация е от 18.09.2000г., към дата на ПТП средната му пазарна стойност била 13 664,39лв. Посочило е че за да определи средната стойност пазарна на работите и частите за ремонта на автомобила ползвал цени на 10 автосервиза и следната стойност на труд за 1 час без ДДС била 21,64лв. За да определи цената на частите, необходими за ремонта ползвал цени на алтернативни резервни части като Тарос трейд”, „Марти”, „Аутокели”. Така 5092,44лв. била средната пазарна стойност на работи и части за ремонт на автомобила За да се установят тези вреди било необходимо да се демонтират дефектиралите части за да се направи оглед. Извършването на ремонта с алтернативни части нямало да окаже влияние върху външния вид на автомобила. Ремонтa по Метозиката по Наредба № 24/2006г- бил на стойност от 1983,23лв. Повредата

в левия рог влошила управляемостта на автомобила и с оглед на безопасността, то автомобилът следвало да бъде репатриран от място на ПТП.

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивния съд се произнася служебно по валидността на решението а по допустимостта му – в обжалваната част. По останалите въпроси въззивния съд е ограничен от посоченото в жалбата.

В конкретния случай постановеното по делото решение **е валидно и в обжалваната част е допустимо.**

По правилността на решението :

Доколкото застрахователното събитие е настъпило **през 2021г.**, то съдът приема, че приложимият материален закон за процесния случай е Кодекса за застраховането в сила **от 01.01.2016г.**

Предявените иски са с правно основание **чл. 432 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД.**

За да бъде уважени така предявените иски по делото следва да се установи кумулативно наличие на следните предпоставки: деликт, извършен от лице, което е застраховано към момента на деликта по застраховка „ГО” при ответника, вреди, причинени на ищеца от този деликт, който представлява застрахователното събитие, обстоятелства, противоправно поведение на застрахован, причинна връзка между същото и вредите, за които предпоставки ищецът следва да проведе пълно и главно доказване, пазарна стойност на имуществените вреди към дата на ПТП, стойността на увреденото имущество към същата дата.

Със застраховката Гражданска отговорност застрахователят се задължава да покрие в границите на определена от застрахователния договор сума отговорността на застрахования за причинени от него вреди на трети лица. Застрахователят по застраховка „ГО” на автомобилисти покрива отговорността на застрахования за причинени на трети лица, вреди вследствие на притежаването или използването на МПС, включително имуществени и неимуществени вреди от телесно увреждане.

Съгласно разпоредбата на чл. 432 от КЗ уврежданият, спрямо който застрахователят е отговорен , но не е платил доброволно обезщетение за

вреди, има право на иск пряко срещу застрахователя за обезщетение на претърпените от него вреди, като застрахователят може да прави всички възражения, произтичащи от договора за застраховка, с изключение на тези по чл. 395, ал. 6 и 7, чл. 430, ал.1, т.1-4, и ал. 2 от КЗ, а при задължителната застраховка „ГО на автомобилистите“ – и с изключение на възраженията за самоучастие на застрахования, както и тези по както и по чл.363, ал. 4, чл. 364, чл. 365, ал.2 от КЗ.

Съдът приема за установено по делото, че на 04.10.2021г. в гр. София на бул. „Христофор Колумб“ собствения на ищеца автомобил Ауди А6”, рег.п№ СВ ****КМ е бил увреден от виновно противоправно поведение на водач на автомобил „Пежо“, рег. № СА 7728 ХН, застрахован към него момент по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника”, при това ПТП по автомобил „Ауди А 6“ са били нанесени вреди по: предна броня, преден лъв калник, лъв фар, лъсна хром под лъв фар, капаче фароумивател лъво, предна решетка, лъв фар за мъгла, преден десен калник, лъва пръскалка фар, лъв клаксон, лъв държач на предна броня, основа на предна броня, казанче чистачки + 2 бр. помпи, лъв държач въздухозаборник, държач интеркулер, чело лъв рог, лъв рог, капак ангренаж, тръба лъв интеркулер, лъв носач предна броня, рамка радиатори, воден радиатор и лъв въздуховод радиатор, ответникът платил на ищеца общо 1026,66лв. за обезщетяване на вредите. Тези обстоятелства не са спорни между страните, а и се установяват от приети по делото неоспорени от страните писмени доказателства, те се установяват и от силата на пресъдено нещо на решението на СРС в необжалваната част в която е уважил иска за сумата от 956,57лв.

Спорен въпрос по делото е размер на дължимото обезщетение.

При настъпване на покрито от договора за застраховка „ГО“ застрахователно събитие за застрахователя възниква задължение да заплати на застрахователно обезщетение за претърпените при същото вреди. Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие. Обезщетението не може да надвишава действителната стойност на вещта към момента на ПТП при пълна увреда, като в този случай се дължи обезщетение в размер на стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, но при съобразяване на стойността на

запазените части и ограниченията за редуциране на размера на обезщетението с императивни материално-правни норми. При частична и при пълна увреда на имущество обезщетението не може да надхвърли действителната стойност на вредите към момента на увредата нито действителната стойност на имуществото към този момент. При частична увреда се дължи **възстановителната стойност, тоест е стойността, срещу която може имущество да се възстанови до състояние, в което е било преди увредата, вкл. и разходи за транспорт, монтаж, строителство, ремонт и т.н.** При определяне на действителната стойност на имущество и на възстановителната стойност **не се прилага обезценка.** Овехтяването е инкорпорирано в самата застрахователна стойност.

Съдът приема за установено по делото, че към дата на ПТП пазарната стойност на процесния автомобил е м размер на 13 664,39лв., а стойността на ремонта на автомобила по пазарни цени е в размер на 5092,44лв. Съдът кредитира изводите на вещото лице като верни и задълбочени, неопровергани от останалите доказателства по делото. За да определи последната сума вещото лице е съобщило цени на труд в 10 различни автосервиза, цените на частите е съобщило не само на оригинални такива, но и при 3-ма доставчици на алтернативни части. Следва да се посочи, че собственикът на автомобила няма задължение да заменя увредените части с такива, които не са оригинални за съответния автомобил. Отделно в случая, посочената от вещото лице цена не е за ремонт с оригинални части, а такава, определена при съобразяване на стойността на частите от алтернативни доставчици и на оригинални части. Този подход за определянето на пазарната стойност на вредите не нарушава правилата за определяне на възстановителната стойност и доводите на въззивника в обратния смисъл са неоснователни.

Правилно е прието от СРС че Наредба № 24/2006г. и Методиката в случая не са приложими, защото релевантна съгласно разпоредбите на КЗ, който е от висш ранг нормативен акт изискват съобразяване на действителната пазарна цена на ремонта към дата на ПТП.

Правилно е прието от СРС, че сумата от 210лв. за разглобяването на автомобила и сумата от 60лв. за репатриране на автомобила са били необходими в случая. Срещи тези изводи на районния съд не са наведени конкретни оплаквания във въззивната жалба. При обосноваване на тези

изводи районният съд не е допуснал нарушение на императивна правна норма. От заключението на вещото лице, което съдът кредитира като вярно и задълбочено, се установява, че увредата на левия рог на автомобила е създавало затруднения при управлението му и безопасността е изисквала репартирането му. От същото се установява и че прецизното определяне на вредите по вид и степен е изисквало частите да се извадят от автомобила. Приетите по делото фактури и фискални бонове установяват, че ищецът е платил 60лв. за репатриране на автомобила и 210лв. за разоборудването му. Така правилно е прието от СРС че сумата от 270лв. общо е следвало да бъде заплатена от ответника на ищеца.

С оглед гореизложеното съдът приема, че дължимото обезщетение неплатено към дата на постановяване на решение на СРС не е по-малко от присъдената сума, извършеното плащане след приключване на делото пред СРС не касае сумата, за която е подадена въззивната жалба, поради което и жалбата е неоснователна.

По отговорността за разноски:

С оглед изхода на делото съдът приема, че в тежест на въззивника следва да се поставят разноските по делото и той следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия разноски за възнаграждение за адвокат за производство пред СГС в размер на 740лв. с включен ДДС.

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 11727/26.10.2022г. по гр.д. № 31649 по описа за 2022г. на Софийски районен съд, 70-ти състав **в обжалваната част**, с която ЗАД „Д.Б.:Ж. и З.” АД, ЕИК **** е осъдено да заплати на Т. Н. К., ЕГН ***** по предявен частичен иск по чл. 432, ал.1 вр. с чл. 380 от КЗ сумата от 3109,21лв., ведно със законната лихва от 13.06.2022г. до изплащането ѝ, представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди – увреждане по лек автомобил „Ауди” модел „А6”, рег. № СВ **** КМ в резултат на ПТП, настъпило на 04.10.2021г. в гр. София, припадащите се на тази сума съдебни разноски от общо присъдените такива от 1032,63лв.

ОСЪЖДА ЗАД „Д.Б.:Ж. и З.” АД, ЕИК **** да заплати на Т. Н. К., ЕГН

***** на основание на чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от **740лв.** представляващи съдебни разноси за производство пред СГС.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____